

توخمه کلتوری زمان

روانینیکی مرۆفناسی

دارێژ وریا محمد

به شی کۆمه‌لناسی، کۆلیژی زانسته مرۆفایه‌تییه‌کان، زانکۆی سلیمانی، سلیمانی، ههریمی کوردستان، عێراق.

پوخته

له‌گه‌ڵ دروس‌تیبونی مرۆف، بۆ دروس‌تکردنی په‌یوه‌ندی و پرکردنه‌وه‌ی پیداواییستییه‌کانی، زمانیش هاتۆته‌ کایه‌وه، قوناغ به‌ قوناغ گه‌ش‌ه‌ی کردوه، تا گه‌ش‌تۆته‌ ئهم قوناغه. زمان تاییه‌تمه‌ندییه‌کی مرۆفه جیا‌یده‌کاته‌وه له‌ بونه‌وه‌رانی تر و، یه‌کیکه‌ له‌ پێویستییه‌ سه‌ره‌کیه‌کانی مرۆف به‌ مه‌به‌ستی ژيانکردنی کۆمه‌لایه‌تی و کارکردنی رۆژانه‌ی.

مرۆفناسی (ئه‌نتروپۆلۆجیا Anthropology) تووژینه‌وه‌یه‌ له‌ مرۆف وه‌ک بونه‌وه‌ریکی عاقل و خاوه‌ن کلتور، زمانیش یه‌کیکه‌ له‌ توخمه‌ کلتورییه‌ بانه‌رته‌یه‌کان و له‌ هه‌مانکاته‌دا گۆیزه‌ره‌وه و بلاوکه‌ره‌وه‌ی کلتوریش‌ه‌ و ئامرازی گه‌یاندن و دروس‌تکری په‌یوه‌ندییه‌کانه، که‌ ئهمه‌ش گرنگیه‌که‌ی ده‌رده‌خات، به‌وپێییه‌ی بونیادی کۆمه‌لایه‌تییه‌ی کۆمه‌لگا‌کان له‌ سه‌ر بانه‌مای په‌یوه‌ندییه‌کان پینکدیت، بۆیه‌ له‌ مرۆفناسیدا زمان پانتاییه‌کی به‌رفراوانی هه‌یه. زمان گرنگی پێشه‌یی و بانه‌مایی له‌ ژبانی مرۆفدا هه‌یه، پاسه‌ته‌ تاییه‌تمه‌ندییه‌ی زانستی زمان ئه‌وه‌یه‌ که‌ تووژینه‌وه‌ی زمان ده‌کات و له‌ ئاستیکی

قوڵی زمانه‌وانیدا شیکردنه‌وه‌ی بۆ ده‌کات، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ش‌دا وه‌ک توخمیکی کلتوری ده‌بیته‌ بواری به‌دواداچون و تووژینه‌وه‌کردنی مرۆفناسی. لێره‌وه‌ بابه‌تی تووژینه‌وه‌که‌ ده‌خریته‌رو که‌ ئایا مرۆفناسی چۆن ده‌روانیه‌ته‌ توخمی کلتوریی زمان؟ ئایا له‌ په‌یوه‌ندییدا به‌ کلتور و وه‌ک ره‌گه‌زیکی کلتوری چۆن ده‌چیته‌ ناو بواری مرۆفناسییه‌وه‌؟ گرنگیه‌که‌شی له‌وه‌لامی ئهم پرسیاره‌کانه‌دا ده‌رده‌که‌وێت، ئامانجیش بۆ ئهم تووژینه‌وه‌یه‌ به‌شیوه‌یه‌کی تیوری ده‌رخستنی په‌یوه‌ندی نیوان مرۆفناسی و توخمی زمانه‌ به‌گشتی و، ئاماژه‌دانه‌ به‌ پیکهاته‌ و ئهرکی زمان وه‌ک توخمیکی کلتوریی گرنگ و، ده‌رخستنی دۆخی زمانی کوردییه‌ له‌ په‌یوه‌ندییدا به‌ ناسنامه‌ی کلتورییه‌وه‌.

زمان و کلتور له‌ په‌یوه‌ندییه‌کی دیالیکتیکیان، زمان توخمیکی واتایی کلتوره‌ و به‌شیکه‌ له‌ کلتور و له‌ هه‌مانکاته‌دا گۆیزه‌ره‌وه‌ و پارێزه‌ری کلتوریش‌ه‌، کاتیک کلتور بریتییه‌ له‌ و گه‌شته‌ ئالۆزه‌ی تاکه‌که‌س وه‌ک ئه‌ندام له‌ کۆمه‌لگا‌دا وه‌ریده‌گریته‌، زمان گرنگیه‌که‌ی ده‌رده‌که‌وێت، به‌وپێییه‌ی زمان ئامرازیکی سه‌ره‌کیی وه‌رگرته‌که‌یه‌. گرنگی زمان له‌ ناساندنی کلتوردا به‌را‌ده‌یه‌که‌، که‌ گوتراوه‌ زمانی نه‌ته‌وه‌یه‌ک یان کۆمه‌لگایه‌ک کللیکه‌ به‌هۆیه‌وه‌ ده‌توانرێت کلتوره‌که‌یان بناسرێت. هه‌روه‌ها زمان په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ هێزی به‌ ناسنامه‌ی کلتوری و نه‌ته‌وه‌یییه‌وه‌ هه‌یه‌ و به‌ بانه‌مایه‌کی جینگێر و پێشه‌یی ناسنامه‌ داده‌نرێت، له‌ ده‌ره‌جامدا زیاتر له‌ ژیر کاریگه‌ری هۆکاره‌ ده‌ره‌کیه‌کان گۆران له‌ زماندا هاتۆته‌ کایه‌وه‌ و ئهمه‌ش

کلپله وشهگان: مرؤفناسی، زمان، کلتور، ناسنامه.

کاریگه‌ریی ریژه‌یی له‌سه‌ر کۆی توخمه کلتورییه‌کانی
تر و ژیانى کۆمه‌لایه‌تی داناه.

Article Info:

DOI: 10.26750/Vol(10).No(2).Paper11

Received: 16-Oct-2022

Accepted: 19-Dec-2022

Published: 29-June-2023

Corresponding Author E-mail:

darezh.mohammed@univsul.edu.iq

This work is licensed under CC-BY-NC-ND 4.0

Copyright©2023 Journal of University of Raparin.

پیشه‌کی

مرؤف بونه‌وه‌ریکی کۆمه‌لایه‌تییه و له پیکهاته‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تییدا ده‌ژیت، که‌واته به‌رونی ده‌کریت بزانیته که هه‌ر له سه‌ره‌تای دروستبونی مرؤف و دروستبونی کۆمه‌لگاوه، گرنه‌ترین بابته‌ی ژیانى کۆمه‌لایه‌تی مرؤف دامه‌زاندنى په‌یوه‌ندى له‌گه‌ل ئەندامانى کۆمه‌لگاوه‌دا بوه، گرنه‌ترین ئامرازیش بو ئەم مه‌به‌سته، به‌رده‌وام زمان بوه. توخمه‌ی کلتورى زمان، وه‌ک هه‌ر توخمه‌ی تری کلتور (دابونه‌ریت، هونه‌ر، بیروباروه‌ر، جلوه‌رگ و...هتد)، گرنه‌کی و پیکهاته‌ی و ئەرکی تابه‌ت به‌خۆی هه‌یه و له په‌یوه‌ندیه‌کی پیکهاته‌یی و ئەرکی ته‌واوکاریدا به‌گه‌ل ته‌خمه کلتورییه‌کانی تر، له هه‌مانکادا هۆکارێکی بنه‌ره‌تی و گرنه‌کی پاراستن و گواستنه‌وه و بلاوکردنه‌وه‌ی کلتوره، له‌به‌ر ئەمانه له‌ناو بواری مرؤفناسیدا، له توێژینه‌وه‌ی بونیادی کۆمه‌لایه‌تی و کلتوری گشتی هه‌ر کۆمه‌لگایه‌کدا پانتاییه‌کی به‌رفراوان و کاریگه‌ری هه‌یه.

له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا به‌شیوه‌ی په‌یپه‌ر به‌سوده‌رگرتن له میتۆدی بونیادی وه‌زیفی (پیکهاته‌ی ئەرکی)⁽¹⁾ و میتۆدی¹ میژوی⁽¹⁾ به‌کارهێنای ئامرازه‌کانی کۆکردنه‌وه‌ی زانیاری سه‌رچاوه‌ی نوسراو، تێبینیکردن و تێبینی به‌به‌شداریکرن، هه‌ولداوه‌ی روانینیکی تیوری مرؤفناسی بو زمان بخه‌ریته‌رو، له‌روی بونیاد و ئەرکه‌وه په‌یوه‌ستبکریته‌وه به‌روانگه مرؤفناسیه‌کان و ره‌هه‌نده کۆمه‌لایه‌تی و کلتورییه‌کانی بخه‌ریته‌رو و به‌دۆخی زمانى کوردیش له کۆمه‌لگای توێژینه‌وه‌که (هه‌ریمی کوردستان - شاری سلیمان)، له‌سه‌ره‌تادا باسیک بو سه‌ره‌تای زمان ده‌خه‌ریته‌رو، هه‌روه‌ها پیناسه‌ی زمان ده‌کریت له‌روانگه‌ی چه‌ند زانایه‌که‌وه، دواتر په‌یوه‌ندیه‌ی نیوان زمان و مرؤفناسی ئاماژه‌ی پیده‌دریت. وه‌ک بابته‌تیکی جێبایه‌خی مرؤفناسی، په‌یوه‌ندیه‌ی نیوان زمان و کلتور ده‌خه‌ریته‌رو و بو‌چونه سه‌ره‌کییه‌کان له‌م باره‌یه‌وه ئاماژه‌یان پیده‌دریت، هه‌ر له‌م چوارچۆیه‌دا وه‌ک ره‌گه‌زیکی کلتوری پیکهاته و تابه‌تمه‌ندی ئەرکی زمان

پونده کریتتهوه، له لایه کیتروهه به وپییهی زمان دادهریته به بنه مایه کی سه ره کی دروستکه ری ناسنامه ی کلتوری و نه ته وهی، باس به په یوه ندیی نیوان زمان و ناسنامه دهریته و په یوه ست ده کریتتهوه به دۆخی زمانی کوردی، له کۆتاییدا دهره نجامه کان ده خریتتهوه.

بابه تی توژیینه وه که (کیشه ی توژیینه وه):

بابه تی توژیینه وه بریتییه له و نارونی و پرسیارانه ی لای توژیهر، که ئامانجیه تی به دوا داچونی زانستی بۆ بکات و به ئاکامی زانستی پۆشنایی بخاته سهریان و وه لامه کان به ده سته بهیته. له م توژیینه وه یدا بابه تی توژیینه وه که به مجوره خراوه ته پو: ئایا مرؤفناسی چۆن دهروانیته توخمی کلتوریی زمان؟ ئایا له په یوه ندیدا به کلتور و وه که ره گه زیکی کلتوری چۆن ده چیتته ناو بواری مرؤفناسییه وه؟

گرنگی توژیینه وه که:

کلتور گشتیکی ئالۆزه و له ههردو توخمه کلتوری به ره سه ته یی (المادی) و واتایی (المعنوی) پیکدیت، توخمه کلتوری زمان یه کیکه له توخمه واتاییه کان و له هه مانکادا پاریزهر و، هۆکاریکی گرنگی بلاوکردنه وه و گواسته نه وه ی کلتوره، بۆیه گرنگه زمان جگه له توژیینه وه ی زمانه وان، توژیینه وه یه کی مرؤفناسییه له باره یه وه بکریت و پوانینی تیوری مرؤفناسیانه ی له باره وه بخریتتهوه، ههروه ها له پوی مه یدانی شه وه له ریگای تیبینیکردن و تیبینیکردن به به شداریکردنه وه پوانینی مرؤفناسی دهرباره ی دۆخی زمانی کوردی بخریتتهوه، له په یوه ندیدا به گۆرانه کاریه کان ی خوی و کاریگه ری له سه ره توخمه کلتوره کان ی تر و ژیان ی کومه لایه تی.

ئامانجی توژیینه وه که:

ئامانجیش بۆ ئه م توژیینه وه یه به شیوه یه کی تیوری دهرخستنی په یوه ندی نیوان مرؤفناسی و توخمی زمانه به گشتی و، ئاماره دانه به پیکهاته و ئه رکی زمان وه که توخمیکی کلتوریی گرنگ و دهرخستنی دۆخی زمانی کوردییه له په یوه ندیدا به ناسنامه ی کلتورییه وه.

۱- میژوی زمان و روانگی چه ند زانیه کی

۱-۱ کورته یه کی میژوی زمان

زمان بنچینه یه کی گرنگی ژیان ی کومه لایه تییه، که ره سه ته ی ژیانه و دهربری پیوستییه کان ی مرؤفه، هه ره چه ند ه زانست و مه عریفه پيشبکه ویت، مرؤف زیاتر پیوستی به توخمی کلتوری زمان ده بیت. ده توانین بلین هه ره له سه ره تایی دروستبونی مرؤفه وه، به مه به سه تی په یوه ندیکرانیان به یه کتره وه زمان دروستکراوه و به چه ندین قوناغدا تیه ریوه، هه ره چه ند ه نازانریت سه ره تایی نوسین له کومه لگا کونه کان ده گه ریته وه بۆ که ی و ناتوانریت به وردی دیاریبکریت، به لام ئه وه رونه که مرؤف له گه ل گه شه ی ژیانیدا هه ولی به کاره یانی زمان و نوسینی داوه له پیتناو ئاسانکردن و راییکردنی کاره کان ی.

میژوناسان و زمانناسان و مرؤقناسان، زور سهرقال بونه به میژوی زمان و سهرهتای په یدابونی و چونیتهی سهرهلدانی، چهند تیروانینیکی جیاواز هیه، ههندیگ له روانگیه کی ئاینیه وه لیکیده دهنه وه و وهکو دیاردهیه کی ئاینی سهری دهکن، له (تهورات) دا زمان به بههریه کی خودایی دانراوه و خوا ئهم بههریه ی فیژی ئاده میزاد کردوه، روانگیه کیتر ئه وهیه که زمان دیاردهیه کی سروشتی کومه لایه تییه و بهو پینه مرؤف له ناو سروشت و کومه لگادا دهژی و ژیانی بهنده به ئه وانه وه، له بهرئه نجامی مامه له له گهل سروشت و کومه لگادا و وهک پیویستی مرؤف دروستبوه. روانگیه کی تریش له روی بایؤلوجیه وه سهری زمان دهکات. (شوانی، ۲۰۱۰، ل ۹۸) ههروهها مرؤقناسه کلتورییه کان له سهر ئه وه هاوران که زمانی ئاخوتن و گفتوگو کونه وهکو کونی کلتور، پینانویه ده بیت زمانی ئاخوتن وهکو ئه و ئامیره کلتوریانه ی دوزراونه ته وه کون بیت، زمان ئه و کاته دهستیپیکردوه، که کلتور په یدابوه، له م چرکه یه وه بهردهوام گه شه ی کردوه. (وصفی، ۱۹۷۱، ص ۲۵۶)

قونای نویسی وینه یی به کونترین جوژی نویسن داده نریت، ئهم شیوازه ده گهریته وه بو پیش چاخه کانی کویلیه تی و کوتایی کومونی سهرهتایی، له دوی ئهم جوړه نویسنه قونایه برکه هاتوته کایه وه، که سهرهتای دارشتنی رسته و قسه کردن بو و ورده ورده دیاریکردنی دهنگه کان چوه و گه شه ی کردوه، ئهم برکه و هیمایانه ش به پیی پیشکوتنی مرؤقیه تی و جیاوازی نه ته وه و ناوچه جیاوازه کان وینه و شیوه ی جیاوی بو داتاشراوه. (بعلبکی، ۱۹۸۱، ص ۶۹) هینانه کایه ی نویسن ئاسانکاری بو بو مانه وه ی رودا و کاره کانی مرؤف، یارمه تیدر بو بو کورترکردنه وه ی ماوه ی نیوان که سه کان که نه ده توانرا له ریگی دهنگه وه په یوه نندییه کانیا به یه کتر بگن. له قونای کویلیه تییدا دریزکراوه ی قونای یه که م بو، به جیاوازی له دروستبونی چینه کان له سهر بنه مای هیژ و ئابوری، ئه وه ش رهنگدانه وه ی هه بو له سهر گه شه ی زمان و بهرجه سته بونی له قونایگی نویدا، له م قونایه دا دروستبونی خاوه ندریه تی تایبته و دروستبونی چینه کان، بو هوی پیشبرکی زیاتر و په یداکردنی سامانی ژیان و خوراک و پیداویستی هکانی، مرؤف بیری له چاندن و وه به رهینان کرده وه و ده بویه تیکه لایه تی زیاتری هه بیت بو راییکردنی ئه وه هه ره وه زیه و زمانیش که ره سته ی ئه وه هه ره وه زیه بو. دوی دوزینه وه ی کانزاکان و هاتنه کایه ی ئالوگورکردنی که لوپه ل و دیاریکردنی شوینی ئالوگورکردن، وهک کاریگی بازرگانی پیویستی به نویسن و دارشتنی قسه کردن له و باره یه وه هه بو، زمانیش ئه و روله ی بینوه، له بهرئه وه زمان ئاستیکی پیشکوتوتری وهرگرت. (انجلز، ص ۱۴-۱۶) له گهل دروستبونی خیزان، زمان زیاتر فراوان بو، چونکه ئهرکی تاکه کانی خیزان فراوانتر بو، په یوه ندییه کانیش زورتر بو و دواتریش زمان بو به ریگی فیروبونی هونه ره کانی ژیان و په روه رده کرنی مندال، ژیان پیویستی به گه شه کردنیکی خیزاتر بو، له دروستکردنی کالاکانیا، خه لکی له و سهرده مه دا له سهر نیشانه یه ک ریکده که وتن بو ناسینی ئه و کالایه. (دیوران، ۲۰۰۷، ل ۱۷۱) سه باره ت به دروستبونی زمانه جیاوازه کانیش رای جیاواز و جوړاو جوړ هیه، ههندیگ لایان وایه له دوی فراوانبونی خیزانه کان و له یه ک دورکه و تنه وه یان بو ناوچه ی جیاویا، به هوی بارودوخی جوگرافی و جیاوازی ژیانی کومه لایه تی بو هوی

دروستبونی زمانی جیاواز و له یهک دورکه و تنه وه. به گشتی زمان له دایکده بیټ و گه شه دهکات و پهره ده سیټیت، به لام زور جاریش له زور کات و شویندا دوچاری مردن و ونون دیت. به تایبته له ئیستادا، به و پییهی زمان ده چټه ژیرباری ئه و یاسایه ی که زمانی گوره و بالاده ست، بنه رته کانی زمانی بچوک کال ده کاته وه و لاوازیان دهکات.

۲-۱ پوانگهی زانیان بو زمان

زمان سه ره کیتیرین هویه که مروقه کان هه یانه و سودی لیوه رده گرن بو دروستکردنی پیکگه یشتنی ناو کومه لگا. به م پییه زمان وهک سیسته میک وایه که بوار بو به یانکردنی گوتاریکی دیاریکراو له ناو کومه لیککی دیاریکراو له ناو مروقه کاندا ده ره خسیټیت. زمان به شیوه یه کی راسته وخو نابینریت، به لکو خاون کومه لیک تایبه تمه ندیی ئه و قسانه یه که ده که ونه پیش ئه وه وه، ئه گهر زمان بابته ی سه ره کی زمانناسی بیټ، زمانه کان به له بهرچاوگرتنی ئه و جور به جوریه ی که هه یانه، له پوانگهی کومه لایه تیه وه ده ربری هیمایانه ی کرداره زمانیه کان. (موحسنی، ۲۰۰۲، ل ۱۱۰) چه ندین پیناسه ی جیاواز بو زمان کراوه، ههر پیناسه یه کیش ئاماژه یه کی سه ره تایین بو ئه وه ی لایه نیکی یان تایبه تمه ندیه کی زمان نیشان بدن، له گه ل ئه وه شدا زانیان بروایان وایه که ئه و پیناسانه به گشتی پیویستن بو ئه وه ی رواله ت و لایه نه شارواه کانی زمانیان پیده ستنیشان بکریټ، بو یه لیره دا چه ند پیناسیه کی زمان ده خه یه نه رو، ئه مانه ن:

(فردیناند دو سوسور ۱۸۵۷-۱۹۱۳) پیناسه ی زمان دهکات له چوارچیوه ی به راوردکردن به قسه کردن، زمان داده نیټ به وه ی به ستراره به که سه کانی کومه لگا و رهوشی کومه لایه تیه وه، له کاتیکدا قسه کردن به ستراره به که سه کان و رودای قسه کردنه وه، به بوچونی ئه و زمان دیارده یه کی کومه لایه تیه، سیسته میکه له هیما و نیشانه، که مروف به کارده هیټیت بو گوزارشتکردنی کومه له بیروبوچونه کانی. (معان، ۲۰۱۱، ص ۲۰) واته زمان دیارده یه کی کومه لایه تیه و له سه ر ئه و بنه مایه ش ده بیټ لیکولینه وه ی تیدا بکریټ، واته سوسور زمان به وه ده ناسیټی که سیسته مه و به دیارده یه کی کومه لایه تیه ی داده نیټ، ئه ندامانی کومه لگاش ئه و یاسایانه ی له و سیته مه دا هه ن به شیوه یه کی راست و دروست به کاردینن. ههرچی قسه یه بریتیه له به کارهینانی راسته قینه ی سیسته می زمان، واته ههر چالاکیه ک په یوه ندیی به زمانه وه هه بیټ به تایبه تمه ندیی قسه ده ژمیردریټ، له گه ل ئه وه شدا به دیارده یه کی تاکه که سی داده نریټ، بو یه ده کریټ بلین قسه ئه و چالاکیه هه ستینکراوه که سیه یه که دیته به رگوی له کات و شوینی دیاریکراودا و له ژیر کونترولی قسه که ردايه و له که سیکه وه بو که سیکی تر ده گوریت.

یه کیک له پیناسه گرنگه کانی تری زمان ئه وه یه که له لایه ن زمانناس (نوام چومسکی ۱۹۲۸ -) ده وه پیشکه شکراوه، که ده لیټ: «زمان بریتیه له دهسته یه ک له ده ستور و بنه مای گشتی زور تایبته، که تایبه تمه ندیتی جه وه هری میټسکی مروفن و به شیکن له به هره ی زگماکی توخمه کانمان.» (Nwam, 1986, p15) هه روه ها (ئیدوارد ساپیر ۱۸۸۴-۱۹۲۹)، ده لیټ «زمان وه سیله یه کی په تی ناغهریزیه، مروف بو گواسته وه ی هزر و سوژ و ئاره زوه کانی

به کاریده هینیت، که له ریگه ی کومه له هیمایه کی له خووه به ره میان دهینیت. « (معاد، ۲۰۱۱، ص ۱۳۹) له پیناسه یه کی تر دا هاتوه زمان توانایه کی زهینی وهرگیراوه، خوی له سیستمیکدا دنوین، که له ریگه ی کومه له هیمایه کی له خووه دهرده بردریت و تاکه کانی کومه لگایه ک، له پرۆسه ی په یوه ندیکردندا به کاریده هین. (هیجمان، ۱۹۸۹، ص ۱۵) ههروه ها پیناسه یه کی تر ئه وه یه که زمان سیستمیکه له ئاماژه دهنگیبه سه ره به خوکان، که خو به خو له کومه لگادا په یدا ده بیت، به مه به سستی لیکتیگه یشتنی تاکه کان به کارده هینریت، زمان ده توانیت گوزارشت له سه رجه م زانیاریه کانی مروّف و بۆچونه کانی له باره ی دنیا بکات. (مرعی، ۲۰۰۲، ص ۷)

لیره وه دهگه یه نه وه ی که زمان توانایه کی زهینی و وهرگیراوه، هه ره له مندالییه وه مروّف وهریده گریت و تا کوتایی ژبانی به رده وام ده بیت. ههروه ها زمان سیستمه و له کومه له هیمایه کی ریخراو (له نیوان دهنگ و رسته دا) به رجه سته ده بیت، که تاکه که سه کان له ریگه یه وه له ناو کومه لگادا به یه کده گن، به پابه ندبونیک ی شاراوه ی چه مکه کان که کرداری به یه کگه یشتن و په یوه ندی ئاسانده کات له نیوان که سه کانی کومه لگادا. هاوکات زمان دیارده یه کی کلتوری و کومه لایه تییه و، جهخت له سروشت و پیکهاته و ئهرکی کومه لایه تییه زمان ده کریت، به و پیه ی زمان وه ک ئامرازیکی په یوه ندی و گه یاندن داده نریت، که ئه ندامانی کومه لگایه ک به مه به سستی به ریوه بردنی کاروباری ژبانی رۆژانه ی خو یان به کاریده هین.

۲- مرۆقناسی و زمان

۱-۲ په یوه ندی نیوان زمان و مرۆقناسی

مرۆقناسی پیناسه ی جیاوازی بۆ کراوه، هه م به پیه ی رای جیاوازی مرۆقناسان، هه م به پیه ی ره هه نده کان و جور و لقه کانی، یان به مانایه کی تر به پیه ی بواره کانی ئیشکردنی. به شیوه یه کی فراوان واتا لیکۆلینه وه یه کی گشتی له مروّف له روی سروشتی و جهسته یی و میژوی و دیرینی و کومه لایه تی و کلتوری. (روح الامینی، ۱۳۷۲، ص ۲۷- ۲۹) سه باره ت به م بابه ته ی ئیمه که ده چیه چوارچیوه ی مرۆقناسی کلتورییه وه و له میانه یدا باس له توخمی کلتوریی زمان ده کات، ده توانین بلین مرۆقناسی توژیینه وه یه له کلتوری کومه لگاکان.

گه ره له روانینیکی مرۆقناسییه وه برۆینه ناو بابه تی زمان، به و پیه ی بواریکی گرنگی مرۆقناسی توژیینه وه کردنه له میژوی به ره مه هزری و به رجه سته یه کانی مروّف وه ک بونه وه ریکی کومه لایه تی، که له ریگه ی هۆکاره کانی پیکه یاندنی کومه لایه تییه وه له بونه وه ریکی بایۆلۆجیه وه ده گۆریت بۆ بونه وه ریکی کومه لایه تی، توانای په یوه ندی و کارلیکی کومه لایه تی و گواستنه وه ی کلتور و به ره مه هزریه کانی هه بیت بۆ نه وه کانی ئاینده، له م پرۆسه یه دا زمان گرنگترین ئامرازی گۆرینی مروّفه، چونکه هاوکاری و هه ماههنگی کومه لایه تی که مه رجیکی سه ره کی پیکهاتنی کومه لگا و یه کین له پرۆسه کومه لایه تییه کان، به بی زمان ئه سته مه دروستبین. (شوانی، ۲۰۱۷،

(۱۱)

له بۆچون و نوسینه‌کانی (لیقی شتراوس ۱۹۰۸-۲۰۰۹)دا، مرۆفناسی لیکۆلینه‌وه له زمان دهکات و کاره‌کانی زانای زمانناسی (فریدیناند دو سوسور ۱۸۵۷-۱۹۱۳)ی له بوارى زماندا په‌یوه‌ستکردوه به‌بابه‌ته‌کانی مرۆفناسی، وه‌کو ئه‌فسانه‌کان له کۆمه‌لگا سه‌ره‌تاییه‌کاندا، به‌لام شتراوس له سوسور بالاتر رۆشتوه بونیادگه‌رایى له هه‌مو شيوه‌کانی په‌یوه‌ندیدا به‌کاره‌یناوه، و تووژینه‌وه‌ی له دیارده کۆمه‌لایه‌یتیه‌کان و سیسته‌مه‌کانی زمانناسی و سیسته‌مه‌کانی خزمایه‌تیدا کردوه. به‌بروای شتراوس بونیادی سیسته‌می کۆمه‌لایه‌تی بۆ ئه‌ندامانی سیسته‌م ناوشیارانه و شاراوویه وکللی دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و بونیاده، زمانناسیه، چونکه زمان و سیسته‌مه کلتورییه‌کان له سه‌ر کۆمه‌لیک بنه‌مای چونی‌ه‌ک داریژراون، ره‌گی هه‌ردوکیان له زه‌ینی مرۆفدایه، هه‌ردوکیان بونیادی زه‌ینی مرۆف ده‌نویننه‌وه، زمان و کلتور خاوه‌ن هه‌ندیک به‌شی بچوکتزن و ئه‌م به‌شانه به‌به‌کاره‌ینانی هه‌ندی بنه‌مای بنه‌ره‌تی تابه‌ت ده‌بنه هۆی ده‌وله‌مه‌ندی بیکۆتای زمان و کلتور. زمان له ده‌نگ یان فۆنیمه‌کان پیکدیت، فۆنیمه‌کان بریتین له بچوکتزین ده‌نگی هه‌لگریان به‌دییه‌نه‌ری واته، فۆنیمه‌کان به‌ته‌کنیکی به‌رامبه‌ریتی دولايه‌نه ده‌ناسرینه‌وه که ره‌گی ئه‌م ته‌کنیکه‌ش له کارکردنی بونیادی زه‌ینی مرۆفدایه، سیسته‌مه کلتورییه‌کانیش له‌سه‌ر چه‌ند یه‌که‌یه‌کی به‌دییه‌نه‌ر و هه‌لگری واته وه‌ستاون که هه‌مایان پیده‌گوتریت و هه‌ماکان هه‌ر له‌ریگه‌ی هه‌مان ته‌کنیکی به‌رامبه‌ریتی دو لایه‌نه‌وه ده‌ناسرینه‌وه، واته‌ی هه‌ماکان به‌ زۆری شاراوویه، ده‌کریت مانا‌کانیش له‌گه‌لیک ریگه‌وه بگۆردرین، دۆزینه‌وه‌ی مانای هه‌ماکان پيوستی به‌ لیکدانه‌وه‌ی زانیاری و پیدراوی مرۆفناسیانه هه‌یه، سیسته‌مه کلتورییه‌کانیش وه‌کو زمان ئیدیومی مانان. 17-52 (Strauss, 1979)، هه‌روه‌ها شتراوس پيوایه زمان ده‌رکه‌وته‌ی کلتوره، زمانی کۆمه‌لگه‌یه‌ک، به‌رجه‌سته‌که‌ری کلتوری گشتی کۆمه‌لگه‌یه‌یه، له هه‌مانکاتدا زمان ره‌گه‌زیکی کلتورییه‌(کوش، ۲۰۰۷، ص ۸۶) واته یه‌کیک له له‌بابه‌ته‌ گرنگه‌کانی مرۆفناسی بونیادی، لیکۆلینه‌وه‌ی (لیقی شتراوس) ه‌سه‌باره‌ت به‌ زمانناسی، شيوازی شتراوس ئه‌و زمانناسانه‌ن که له زماندا سیسته‌می هه‌ماکان ده‌بینن، هه‌ماکانیش فۆنه‌تیکی نه‌حو و مانان، که ئه‌و پيوایه ئه‌و هه‌مایانه له ده‌ره‌وه‌ی درکی ئه‌و که‌سانه‌یه که قسه‌ی پیده‌که‌ن و سه‌ربه‌خۆن. زمانناسان له م هه‌مایانه‌دا به‌ شوین دۆزینه‌وه‌ی ریبازه‌کانی ریکخستنی زماندا ده‌گه‌رین، شتراوس هه‌مان شيواز له خویندنه‌وه‌ی سیسته‌می خزمایه‌تیدا ده‌کاردین، واته له سیسته‌می خزمایه‌تی ده‌کۆلیته‌وه وه‌کو سیسته‌می‌ک له په‌یوه‌ندی و ئالوگۆرکاری، له نیوان پیگه و رۆله کۆمه‌لایه‌تییه‌کان.

هه‌روه‌ها له روانگه‌ی مرۆفناسانی وه‌کو (فرانز پواز ۱۸۵۸-۱۹۴۰) و (ئیدوارد ساپیر ۱۸۸۴-۱۹۳۹)ه‌وه، خویندنه‌وه بۆ کاریگه‌ری هزر و دونیایی کۆمه‌لیک، کاریگه‌ری زیاتری هه‌یه له شيوه و ریزمانی زمان، ئه‌م ئاراسته‌یه خویندنه‌وه بۆ بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی جو‌راوجۆری زمانه‌کان و ستراتژییه‌کانی ده‌ربهرین له به‌ره‌مه‌یه‌ینانی واته‌دا ده‌کات. (ریویر، ۱۳۷۹، ۳۷-۳۸)

۲-۲ کلتور و زمان

کلتور به واتا کۆمه‌ناسی و مۆفناسیه‌که‌ی، یه‌که‌مجار له‌لایهن (ئیدوارد بارینت تایلور ۱۸۳۲-۱۹۱۷) له‌سالی ۱۸۷۱ له‌کتیبیکدا به‌ناوی (کلتوری سه‌ره‌تایی) به‌کارهاتوه، که ده‌لێت: «کلتور کۆمه‌له‌یه‌کی ئالۆزه له‌مه‌عریفه، بیرورا، هونه‌ر، ئەخلاق، رێساکان، دابونه‌ریت و هه‌مو توانا و عاده‌تیکی تر ده‌گرێته‌و، که مۆف وه‌ک ئەندامی کۆمه‌لگا وه‌ریانده‌گریت» (به‌شیرییه، ۲۰۰۷، ل ۴) هه‌له‌بته‌ زمانیش که ده‌چێته‌ چوارچۆیه‌ی توخمه‌ مه‌عنه‌و یه‌یه‌کانی کلتور. کاتیک کلتور داده‌نریت به‌و مه‌عریفه‌یه‌ی که فیری ده‌بین له‌ رێگه‌ی ئه‌وانی تره‌وه، له‌و کاته‌دا زمان دێته‌ ناوه‌وه، به‌وه‌ی که داده‌نریت به‌که‌ره‌سته‌یه‌کی به‌ره‌تی له‌ رێگه‌یه‌وه ئەندامانی کۆمه‌لگا مه‌عریفه وه‌رده‌گرن و فیر ده‌بن، چونکه زمان کلتور ده‌گوازیته‌وه له‌ نیوان ئەندامانی کۆمه‌ل و له‌ نیوان نه‌وه‌کانیشدا. لیره‌وه‌ی ده‌رده‌که‌ویت به‌ کلتورییون پێویستی به‌ کۆبونه‌وه‌ی مۆیی و فیربون و زاراوه‌ کلتورییه‌کان هه‌یه، که ئەمانه‌ش پێویستیان به‌ زمانیکی هاوبه‌ش هه‌یه له‌شێوه‌یه‌ی دامه‌زراوه‌یه‌کدا.

زۆر جار ئاماژه به‌وه ده‌کریت یان ده‌گوتریت ژبانی کۆمه‌لایه‌تی مۆف به‌بێ بونی زمان ویتاناکریت، دیاره ئەم روانینه‌ گوزارشت له‌ راستیه‌کی قول ده‌کات ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که ژبانی مۆیی له‌ بنچینه‌دا له‌ سه‌ر مه‌عریفه‌ی هاوبه‌ش و کلتور بنیاتنراوه و زمانیش ئامرازیکی سه‌ره‌کییه، که به‌هۆیه‌وه ئه‌و هاوبه‌شیه، له‌و مه‌عریفه‌یه‌دا ده‌کریت. (هیجمان، ۱۹۸۹، ص ۱۷۷)

له‌ روانه‌گی مۆفناسیه‌یه‌وه زمان بابه‌تیکی کلتورییه، له‌ رێگه‌ی وه‌رگرتن و فیربونه‌وه زمان ده‌گوازیته‌وه، زمان ده‌رکه‌وته‌یه‌کی کلتورییه، وه‌رچه‌رخان و گۆران له‌ کلتوردا، گۆران له‌ زمانیشدا دروستده‌کات. له‌سه‌ر ئه‌و بنه‌مایه وشه و ده‌ربڕینه‌کان تا ئه‌وه‌کاته‌ی به‌کاردین و کاراییان هه‌بیت، له‌ زماندا پارێزراو ده‌بن. هه‌وه‌رها زمان دامه‌زراوه‌یه‌کی کلتورییه، گۆرانکاری له‌ کلتور و توخمه‌کانیدا گۆران له‌ زمانیشدا پۆده‌دات، هه‌ر کاتیکیش کلتور توانای خۆی له‌ ده‌سته‌دات زمانیش لاواز ده‌بیت و به‌ره‌و له‌ناوچون ده‌چیت. له‌لایه‌کی تره‌و ده‌توانین بلێین زمان به‌شیکه له‌ کلتور و په‌یوه‌ندیه‌کی به‌هیز کۆیانده‌کاته‌وه و ناكریت له‌یه‌کتريان جیاکه‌ینه‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی واتای ده‌ربراو ته‌نها له‌ واتای وشه‌کانه‌وه به‌ ده‌ستنايه‌ت، به‌لکو له‌و رێکه‌وتنه‌وه‌یه، که له‌ ناو کۆمه‌لگا و کلتوردا له‌سه‌ری رێکه‌که‌وین.

(ئیدوارد ساپیر ۱۸۸۴-۱۹۳۹) ده‌لێت زمان به‌ ته‌واوی دیارده‌یه‌کی کلتورییه، لیکۆلینه‌وه له‌ کلتور واتا لیکۆلینه‌وه له‌ زمان. (فکوهی، ۱۳۸۵، ص ۱۰) ئه‌و پێیوایه ئەندامانی کۆمه‌لگا له‌ هه‌ندیک بواردا به‌ندکرایی زمانه‌کانیان، چونکه هه‌ر زمانیک نیشانه‌ی واقعیکی کۆمه‌لایه‌تی جیاوازه، ئه‌گه‌ر زمانی نه‌ته‌وه‌یه‌ک شوینه‌که‌ی به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌یه‌کی تر بدات، ئه‌وا کلتوری ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه شوین بۆ کلتوری نه‌ته‌وه‌یه‌کیتر چۆل ده‌کات، که‌واته زمان هیمای کلتوریی گروپیکی دیاریکراوه، ناسنامه و شیوازی بیرکردنه‌وه‌و ره‌فتاری تایبه‌تی ئەندامانی کۆمه‌لگا به‌هۆی زمانه‌وه به‌هیزتر ده‌بن، زۆربه‌ی گۆرانکارییه‌کانی زمان له‌و کاته‌دا پۆده‌ده‌ن که کۆمه‌لگا و کلتوره‌کان له‌گه‌ل یه‌کتريدا ده‌گونجین، هه‌روه‌ها مۆفکه‌کانیش له‌ ئەنجامی په‌یوه‌ندیکرن و ئالۆگۆردا چه‌مک و وشه‌ی نوێ له‌ کلتوره‌کانی تر وه‌رده‌گرن. (بیتهس، ۱۳۷۵،

٤٥٣) ههروهه (بنجامین لی ورف ١٨٩٧-١٩٤٤) له زنجیره وتاریکدا دهلیت: زمان جوړیک لوجیک و چوارچیوهی گشتی ئامازه پیکردن پیکدین، بهم شیوهیه هه زمانیک سیما به هزری قسه پیکه رانی به کارهینه رانی خوی ده به خشیت، پاشان دهلیت زور په یوه ندی گرنگ له نیوان لایه نه گشتیه کانی ریزمان و تایه تمه ندیه کانی کلتوری کومه لگایه ک به گشتی له ئارادایه. (هینله، ٢٠٠٦، ١٠٨)

دو بوچونی سه ره کی هیه بو کاریگه ری زمان و کلتور له سه ره یه کتر:

یه کم: پیکهاته ی زمان کارده کاته سه ره چوئیتی بینینی جیهان و ده ور به ره له لایه ن قسه که ره وه، ئه م بوچونه زیاتر ده خریته پال (ساپیر و ورف) و به گریمانه ی (ساپیر - ورف) ده ناسریت، که پیوایه پیکهاته ی زمان هزر دیاریده کات و ده سه ته لاتی ته وای به سه ری دا ده شکیته وه، له به ره ئه وه مه عریفه ی مرؤف له م جیهانه دا و ئه زمونه کانیان و بوچون و هه لوسته کانیان تیندا ده گوړیت، به گوړانی ئه و زمانه ی قسه ی پیده که ن، به واتای ئه وه ی به و شیوهیه ی جیهان هه ندیک ده بینن، جیاوازه له هه ندیکتر، ئه گه ر ئه و دو کومه له به زمانی جیاوازه قسه بکه ن. (خرما، ١٩٨٧، ص ١٧٧) له مه شه وه جه ختکرده سه ره به های پوزتیفی فره جوړیتی کلتوری و زمانی دیارترین نیشانه ی جیاکه ره وه ئه م تیوره یه. کرؤکی ئه م گریمانه یه ئه وه یه، که زمان وا له کومه له یه کی داریکراو ده کات، که هه لسوکه ت بکه ن و به و جوړه بیر بکه نه وه که خوی بیری پیده کاته وه و جیهان له ریگه ی زمانه که وه ببیت. **دوهم:** کلتوری خه لکی کاریگه ری هیه له سه ره ئه و زمانه ی به کاریدینن. (Ronald, 2006, P212) ئه مه واته کلتور و بارودوخی کلتوری و کومه لایه تی زمان له قالب ده دات. به گشتی له م بوچونانه دا ده ره که ویت کلتور و زمان له په یوه ندیه کی دیالیکتیکیدان. له روانگه ی قوتابخانه و میتودی بونیادی ئه رکی کلتور گشتیکه له چه ند ره گه زیکی سه ریکی پیکهاته و له په یوه نه ندیه کی ته و اوکاری ئه رکیدان، و اتا ره گه زی زمان له په یوه ندیه کی ئه رکی ته و اوکاریدایه له گه ل کلتوری گشتی و توخمه پیکهینه ره کانی تری کلتوردا، کاریان تیده کات و کارتیکراویشه، گوړان له زمان و اتا گوړان له نوخمه کانی تریش و به پیچه وانه شه وه، بو نمونه گه ر ئامازه به په یوه ندی زمان له گه ل هونه ر و ئه ده ب له کومه لگای کوردی بکه ین به گویره ی ناوچه و شیوه زاره کان، چه یران که به ره می هونه ری ناوچه ی هه ولیره، پاشخانیتی ئه ده بی و زمانه وانی و کومه لایه تی له پشتیه تی که له ناوچه یه کی تری کوردستاندا نییه، ئه مه بو سیاچه مانه ی ناوچه ی هه ورامان و مه قاماته کانی ئاوازنانی موسیقاش به پیی شیوه زاره کان راسته، گوړان له ناوه رؤکی زمان و ئه ده بیات و بارودوچه کومه لایه تیه کان بوته هوی گوړانی ریژه بیی له م هونه رانه به گویره ی شوین و کات.

سروشتی زمان وه ک سیسته میکی په یوه ندیکردنی ره مزی، بوته هوی به دیه اتنی زهینی مرؤبی، که توانای خوگونجاندنی له گه ل ده ور به ره جیاوازه کان و هه لسوکه و تکرده تیاندان هیه. ئه م زهینه توانای به رجه سه ته کردنی چه مکه کان، ناسینه وه و جیاکردنه وه یان له لایه ن ئیمه وه، داهیتانی هیزه سه رو سروشتیه کان، تاوتویکردنی کرداره کانی خو مان و لیکولینه وه له رابردوی هیه. له م روانگه یه وه، زمان داهیتانیتی کلتورییه. واته سروشتی زمان وه ک سیسته میکی پیوه ندیکردنی رمزیانه، زهینی مرؤفی به شیوه یه ک دروست کرد که ده توانی بو ده ور به ره

جوړاو جوړه‌کان پلان دابنې و نه‌خسه بکیشیت. (مهند، ۱۳۹۳، ص ۲۲) ساپیر جهخت ده‌کاته‌وه هر زمانیک که ئەندامانی کۆمه‌لگا قسه‌ی پیده‌که‌ن گوزارشت له تیروانین و بوچونیکي تایبته به کۆمه‌لگایه‌کی دیاریکراو ده‌کات، به‌ومانایه‌ی ره‌نگدانه‌وه‌ی زهینی ئەو تاکانه‌یه و کلتوریان دیاریده‌کات. به بروای ئەو زانایانه ده‌رکه‌وت که زمان به‌هاو گرنگی زوری هه‌یه له بواری مروڤناسیدا. (تیلیون، ۲۰۱۶، ۳۱)

مروڤناسی له روانینی فرانس پوازوه جهخت ده‌کاته‌وه سهر ئەوه‌ی که زمان هاوبه‌شه له نیوان کۆمه‌لگاگاندا و گوێزه‌وه‌یه‌کی بنه‌رته‌یی کلتوره‌کانه. به‌پیی ئەمه، ناتوانریت توێژینه‌وه‌ی کلتوری گه‌لیک بکریت به بی زانین و ناسینی زمانه‌که‌یان، چونکه زمان کارایه له تیگه‌یشتنی سروشتی کۆمه‌لگا مروییه‌کان، ئەمه‌ش وای لهو مروڤناسه کردوه گرنگی به توێژینه‌وه‌ی زمان بدات له په‌یوه‌ندییدا به ژینگه کلتورییه‌که‌ی که تیایدا گه‌شه ده‌کات. جیاوازی زمان و شیوازه‌کانی و رینگا‌کانی به‌کاره‌ینانی ده‌گوریت، به‌پیی جیاوازی کلتوره‌کان، به‌تایبته‌ی که زمان، زاری کلتوره و ناو‌نیشانی شارستانییه و له رینگه‌یه‌وه ده‌توانریت زانست و زانیارییه‌کان له نیوان نه‌ته‌وه‌کاندا بگوازینه‌وه. هه‌روه‌ها به گوێره‌ی قوتابخانه‌ی بلاوبونه‌وه، ده‌توانین بلین کلتوره‌کانی کۆمه‌لگا جیاوازه‌کان له‌یه‌ک یان چه‌ند کلتور و شارستانییه‌تیکه‌وه سه‌رچاوه‌یان گرتوه، لیکچون و هاوشیوه‌یی له ناو کلتوره‌کاندا هه‌یه، به هۆی هۆکاره‌کانی بلاوبونه‌وه‌ی وه‌کو هاتوچۆ و کوچ و لاساییکردنه‌وه و ..هتد. له‌سه‌ر ئەو بنه‌مایه مروڤه‌کان له وه‌رگرتنی کلتور و بلاوبونه‌وه‌ی کلتوره‌وه چه‌ند پیوه‌ریکیان به‌لاوه گرنگ ده‌بیت، له‌رینگه‌ی زمانه‌وه بو نه‌وه‌کانی ده‌گوازه‌وه. (لامینی، ۱۳۸۱، ص ۸۷)

له‌راستیدا زمان ده‌توانی شتی زورمان ده‌رباره‌ی کلتوره‌کان پیلیت، بو نمونه ئەگه‌ر سه‌یری ده‌ربهرینه‌کانی زمانیک بکه‌ین، په‌ی به هه‌ندیک وشه ده‌به‌ین که روداوئیکی تایبته نیشانده‌دات، له کاتیکدا له بواره‌کانی تردا ئەم به‌رفراوانی و په‌ییبهرده‌ نییه. زانای کۆمه‌لایه‌تی (جوړ دیوی ۱۸۵۹-۱۹۵۲) ده‌لیت: «زمان به‌شیوه‌یه‌کی بنه‌رته‌ی، ئامرازیکي کۆمه‌لایه‌تی» جهخت له‌سه‌ر ئەوه‌ده‌ه‌کاته‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی زمان به‌شیوه‌یه‌کی بنه‌رته‌ی ئامیریکي کۆمه‌لایه‌تی، ناکریت دابیریت له کۆمه‌لگا سه‌ره‌کیه‌که‌ی، که تیایدا سه‌ریه‌له‌داوه و گه‌شه‌ی کردوه، هه‌ر له‌م دیده‌شه‌وه ره‌خنه‌ لهو بوچونه ساکاره ده‌گوریت، که ده‌گوتریت فیربونی ریزمانی زمان به‌سه‌ بو په‌یوه‌ندیکردن و تیگه‌یشن له خاوه‌ن زمانیک، له‌به‌رئه‌وه‌ی پینداگری له‌سه‌ر ئەوه‌ ده‌کات، ئەگه‌ر که‌سینک نه‌توانیت زمان له چوارچیوه کلتوری و کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌یدا فیربیت، ئەوا به لایه‌نی که‌مه‌وه ده‌بیت ئاماژه کلتورییه گرنگه‌کانی فیربیت بو ئەوه‌ی له خاوه‌ن زمانه‌که‌ تیبگات. (فه‌ره‌ج، ۲۰۱۳، ل ۳۳) زمان بنه‌رته‌ی کولتور و که‌ره‌سه‌ی سه‌ره‌کی تیگه‌یشتن له کرداری مروڤه‌کانه، به هۆی زمانه‌وه‌یه و له‌رینگه‌ی زمانه‌وه ده‌کریت بزانیان که مروڤه‌کان چۆن ده‌پواننه روداوه‌کانی ده‌وروبه‌ر و ژیانیان و چۆن رافه‌ی ده‌که‌ن، هه‌ر بویه‌ش له‌بنه‌رته‌یدا بو تیگه‌یشتنی کلتور و بیرکردنه‌وه‌ی مروڤ، زمانی ئەو کۆمه‌لگه‌یه شیکار ده‌کریت. به‌واتایه‌کی تر به شروڤه و لیکولینه‌وه له زمانی هه‌ر کۆمه‌لگه‌یه‌ک ده‌کریت، زانیاری له‌سه‌ر کلتور و بیر و گوتاره‌کان و پیکه‌اته ماناییه‌کانی ناو ئەو کۆمه‌لگایه کو بکریته‌وه. قیتگنشتاین

دەلێت «سنوری زمانی من سنوری جیهانی منه» ئەو بەو پرستەیه ئاماژە دەکات بە پەيوەندی نزیکى زمان و پیکهاتهى کۆمه‌لايه‌تى، واتە ئاماژە دەکات بە جیاوازی زمان نەتەنیا لە ئاستى وشە و نەریتدا، بەلکو ئاماژە دەکات بە پیکهاتهى جیاوازی فیکر و هزرى مرۆڤه‌کان، که بەهۆیه‌وه جیاوازی زمانیان لەنیوانیاندا هه‌یه، هەر بۆیه پێویسته بۆ ناسینی دونه‌یایی و بیرى هەر کۆمه‌لگه‌یه‌ک زمانى ئەو کۆمه‌لگه‌یه‌ شیبکریته‌وه.

١-٢-٢ پیکهاته و تایبه‌تمه‌ندیه‌کانى زمان

هه‌مو ئەو لیکۆلینه‌وانه‌ی تا ئیستا کراون، ئەو دوپاتده‌که‌نه‌وه که یه‌ک زمان وه‌کو سیسته‌میکى ریک و ته‌واوى پەيوه‌ندیکردن له‌سه‌ر زه‌وى هه‌یه، ئەویش زمانى مرۆڤه، چونکه له‌رۆى پیکهاتهى و فرمانه‌وه و له‌رۆى چه‌ندیتى و چۆنیتیه‌وه جیاوازیه‌کى ته‌واوى هه‌یه له‌ گه‌ل زمانى بونه‌وه‌ره‌کانیتر. مرۆڤ ته‌نیا گیانه‌به‌ره توانای وه‌رگرتن و فیربونی هه‌یه، واته‌ زمان سروشتیکى مرۆییه. سه‌بارهت به‌ پیکهاتهى زمان، ئاماژە به‌وه دراوه که له‌ چه‌ند به‌شیک پیکدیت، که به‌ ته‌نیا مانا نابه‌شن، به‌لکو له‌ ئاستیکى ته‌واوکاریدا مانا ده‌به‌خشن، ئەمانه‌ن:

١. ده‌نگه‌کان زمان ٢. یه‌که‌کانى واتا ٣. وشه و پیکهاتهى پرسته ٤. واتا له‌ زاماندا. (که‌مرى، ٢٠٠٧، ل ١٣-١٨)
- هه‌ریه‌کى له‌م پیکهاته‌نه‌ی زمان په‌هه‌ندیکی مرۆڤناسیانه‌ی هه‌یه، هەر له‌ دروستبونی ده‌نگه‌کانه‌و تا دروستبونی وشه‌کان و یه‌که‌کانى واتا و مه‌به‌ستى وشه‌کان، که هه‌مویان له‌ پەيوه‌ندیدا به‌هه‌لکه‌وته‌ی جوگرافى و ئیکۆلوجیای کۆمه‌لگه‌که‌ دروست ده‌بن، به‌تایبه‌ت دروستبونی وشه‌کان و واتا و مه‌به‌ستیان، که له‌ پەيوه‌ندیدا به‌که‌سه‌کان و ریکه‌وتن له‌سه‌ریان بۆ پەيوه‌ندی دروستکردن و پرکردنه‌وه‌ی پیداوایسته‌یه‌کان به‌کاردین. زمان له‌ رۆى کۆمه‌لايه‌تیه‌وه وه‌ک توخمیکى کلتورى و دیارده‌یه‌کى کۆمه‌لايه‌تى داده‌نریت و چه‌ند تایبه‌تمه‌ندیه‌کى هه‌یه، ئەمانه‌ن:
١. زمانى مرۆڤ مه‌ودایه‌کى به‌رفراوانى ده‌ربرین له‌ ئەزموون و شاره‌زاییه‌کانى مرۆڤ له‌خۆده‌گریت.
٢. زمانى مرۆڤ له‌ کۆمه‌له‌ هه‌ممايه‌کى باو و نه‌ریتی ناراسته‌وخۆ پیکدیت.
٣. مرۆڤ به‌ ئاگایى و هه‌ستکردنه‌وه هه‌مماکانى زمان به‌مه‌به‌ست به‌کاردینیت وه‌ک هۆکارىک بۆ ئەنجامدانى ئەو مه‌به‌ستانه‌ی که ده‌یه‌ویت.
٤. زمانى مرۆڤ زمانیکى لیکدراوه و له‌ چه‌ند یه‌که‌یه‌ک پیکدیت، که به‌پێى سیسته‌م و یاسای تایبه‌تیه‌وه ئەو یه‌کانه‌ لیکده‌دریت.
٥. زمانى مرۆڤ به‌و یاسا و ریسایانه‌وه پابه‌ند ده‌بیت که کۆمه‌لگا به‌سه‌ریدا ده‌یسه‌پینى.
٦. مرۆڤ به‌ گویره‌ی گۆرانی هه‌لوێسته‌ی ده‌ربرینه‌که‌ی ده‌توانیت وشه‌کانى بگۆریت.
٧. هه‌مه‌جۆرى له‌ زمانى مرۆڤدا له‌ ئاکامى هه‌مه‌جۆریی کۆمه‌لگه‌کانه‌وه دیته‌ ئاراوه و ده‌که‌ویتته‌ ژیر رکیفی هه‌ردو گۆراوى کات و شوینه‌وه.

8. مرۆڤ زمان لهو کۆمه‌لگایه‌وه وهرده‌گریت که تیایدا ده‌ژی. (یوسف، ۱۹۹۰، ص ۱۲، ۱۳) واته تایبه‌تمه‌ندییه‌کی تری زمان ئه‌وه‌یه که وهرگیراوه و به‌ده‌ستده‌هینریت لهو کۆمه‌لگایه‌ی که‌سه‌کان تیایدا په‌روه‌رده دهن و پیده‌گه‌یه‌نرین، وهرده‌گریت له میانه‌ی کۆمه‌لگایه‌ی ئه‌زمون و شاره‌زایی مرۆڤ که به شیوه‌ی راسته‌وخو یان ناراسته‌وخو له‌کۆمه‌لگا فیری ده‌بیت.

9. زمان که توخمیکی کلتورییه، هه‌م وه‌ک توخمیکی کلتوری بلاوده‌بیته‌وه، هه‌میش خۆی ئامرازی بلاوکردنه‌وه و گواستنه‌وه‌شه. بلاوبونه‌وه واته «گواستنه‌وه‌ی که‌ره‌سته‌یه‌ک یان کرداریک، یان بیروبو‌چونیکه له کۆمه‌لگه‌یه‌که‌وه بو کۆمه‌لگه‌یه‌کیت، ئه‌مه‌ش له ریگه‌ی بازرگانی، جه‌نگ، یان له ریگه‌ی په‌یوه‌ندی ریخراوه‌وه ده‌بیت.» (سلیم، ۱۹۷۵، ص ۹۳) هه‌لبه‌ت هۆکار و وسیله‌ی سه‌ره‌کی ئه‌م بلاوبونه‌وه‌یه زمانه.

۲-۲-۲ گرنگی و ئه‌رکی زمان

مرۆڤ له‌ریی زمانه‌وه په‌یوه‌ندی دروست ده‌کات و هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ل ده‌ورو به‌ر ده‌بیت. ئه‌مه ته‌نیا قورسای زمان نییه له سه‌ر ژیان، زمان دیارده‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی و کلتورییه که مرۆڤ ده‌خاته پرۆسه‌ی هه‌لسوکه‌وته‌وه. واته زمان ته‌نیا له گۆره‌پانی پیوه‌ندی نیوان مرۆڤه‌کاندا چالاک نییه، به‌لکو توانای بیرکردنه‌وه ده‌ره‌خسینی و ده‌بیته‌وه‌ی شیوه‌گرته‌ی که‌سایه‌تی و دروستکردنی ناسنامه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و تاکه‌که‌سی و پاراستن و مانه‌وه‌ی. زمان قه‌واره به چه‌مکی کۆمه‌لی مرۆیی له کۆمه‌لگایه‌کی دیاردا ده‌به‌خشی.

زانای زمانه‌وانی فه‌ره‌نسی (جان بیار بریسه ۱۸۳۷-۱۹۲۳) پییوایه میژوی مرۆڤایه‌تی له ناوه‌پۆکی زماندایه، وشه میژوه، ئه‌و میژوه‌ش ره‌نگدانه‌وه‌ی میژوی به‌دواداگه‌رانه، ره‌نگدانه‌وه‌ی میژوی مرۆڤایه‌تی ره‌نگدانه‌وه‌ی زمانه له جیهاندا. (لوسرکل، ۲۰۰۵، ص ۱۳۳) له هه‌مو کۆمه‌لگایه‌کدا سروشت و قه‌باره‌ی هه‌رچۆنیک بیت، زمان پۆلیکی گرنگ و سه‌ره‌کی ده‌بینیت، به‌وپییه‌ی که به‌هیزترین هۆکاری پیکه‌وه‌به‌ستنی ئه‌ندامانی ئه‌و کۆمه‌لگایه‌یه و له هه‌مانکاتیشدا هیمای چالاکیه‌ی هاوبه‌شه‌کانیانه. (نهر، ۱۹۸۸، ص ۱۹)

زمان په‌یوه‌ستیه‌کی به‌هیزه، که ده‌توانیت ئه‌ندامانی کۆمه‌لگا کۆبکاته‌وه، په‌یوه‌ندییه‌کانیان به‌هیز بکات و له‌یه‌ک جه‌سته‌دا بیانخاته‌پو، یه‌ک هزر و یه‌ک بیرکردنه‌وه‌ی گشتیان بو دروستده‌کات. مرۆڤ له ریگه‌ی خه‌ت و نیشانه و هیماکان و وینه‌کان ده‌توانیت هزره‌کانی خۆی به‌که‌سانی تر نیشان بدات، ئه‌وه‌ی که مرۆڤه‌کان له ئازه‌له‌کان جیاده‌کاته‌وه توانایی مرۆڤه له دامه‌زراندنی په‌یوه‌ندی ئالۆزدا، ئه‌م په‌یوه‌ندییه هیمایه‌یه وهرگرته‌ی کلتور ئاسانتر ده‌کات و کلتور له نه‌وه‌یه‌که‌وه بو نه‌وه‌یه‌کی تر ده‌گوازیته‌وه.

مرۆڤ به‌سود وهرگرته‌ی له هیماکان به‌سی شیوه‌ی سه‌ره‌کی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل یه‌کتر ده‌به‌ستیت، ئه‌مانه‌ن: ۱. زمانی قسه‌کردن و ئاخاوتن، که به‌و مۆدیل و نمونه‌ی ده‌نگیه‌ی فره‌چه‌شانه‌ی ده‌گوتریت که فیربون و په‌یوه‌ندی ئاسان ده‌کات، ۲. زمانی نوسین، که له‌ریگه‌یه‌وه زمانی ئاخاوتن تومار ده‌کریت و دنوسریت، له ئاکامدا میراتی کلتوری کۆمه‌لگا ده‌پاریزریت. مرۆڤ له‌ریگه‌ی زمانی نوسینه‌وه توانیوه‌تی ئه‌و به‌شانه‌ی کلتوره‌که‌یان که گرنگه و وه‌ک

شیوازه‌کانی چاره‌سهرکردنی نه‌خۆشی و ته‌کنیکه‌کانی وه‌رزیری و ئامرازه‌کان و ... هتد تۆمار بکات. ۳. زمانی جه‌سته‌یی، که ئالوگۆری و اتاکان و کلتور و له‌ریگه‌ی ئەنجامدان و دۆخی جه‌سته‌یی دابینه‌کات. به‌پیی ئه‌وه‌ی که گوتران ده‌توانین بلیین زمان توخمیکی کلتوری و گویزه‌روه‌ی کلتوریشه و له‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی مروّفه، که کۆمه‌لگای مروّیی له‌ کۆمه‌لگای ئازهلّی جیاده‌کاته‌وه. (وسوقی، ۲۰۱۳، ۱۳۱)

زمان وه‌کو پئویستییه‌کی کۆمه‌لایه‌تی و کلتوری داده‌نریت، به‌و پئیه‌ی که زمان وه‌ک چالاکیه‌کی کارا له‌ ناو کۆمه‌لگادا ده‌توانی هه‌مو تاکه‌کانی کۆمه‌لگای تیدا ریکبخریت، هه‌روه‌ها ده‌کریت به‌ پئوه‌ریک بۆ جیاکردنه‌وه‌ی مروّف له‌ سه‌رجه‌م بونه‌وه‌ره‌کانی تر. کاتیک لیکۆلینه‌وه له‌ زمان له‌ پروانگه‌ی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه ده‌کریت، تیشک ده‌خریته‌ سه‌ر ئه‌و لایه‌نانه‌ی که په‌یوه‌ندیاره به‌ ئه‌رکه‌وه، ئه‌و ئه‌رکانه‌ی زمان له‌ کۆمه‌لگاکاندا جیبه‌جیبه‌کات، له‌ به‌رئه‌وه‌ی زمان گرنگترین ئامرازه، بۆ جیبه‌جیکردنی چالاکیه‌ کۆمه‌لایه‌تی و بیرری و مه‌عریفیه‌کان. گرنگترین و کاریگه‌رتترین ئه‌رکی زمان له‌ ناو کۆمه‌لگا مروّیه‌کاندا بریتییه له‌ ئاسانکردنی کاری په‌یوه‌ندیکردن و له‌ یه‌کگه‌یشته‌ له‌ نیوان ئه‌ندامانی کۆمه‌لگادا، گرنگترین توخمیش له‌ کرداری په‌یوه‌ندیادا بریتییه له‌و مانا کۆمه‌لایه‌تیانه‌ی وشه‌ و پرسته‌کان له‌ نیو کرداری ئاخاوتندا له‌ کاتی کارلیککردنی کۆمه‌لایه‌تی ئەنجامیده‌دن، چونکه ئه‌و مانایانه‌ی وشه‌کان هه‌لیده‌گرن بریتییه له‌ وینه و هه‌لوێستی زه‌ینی و سایکۆلۆجی دیاریکراو، که تاکه‌کانی کۆمه‌لگا درکی پیده‌کهن. (پسول، ۲۰۰۴، ل ۱۷۷). وه‌ک هه‌ر توخمیکی تری کلتوری. له‌ریگه‌ی ئەم خالانه‌وه گرنگترین ئه‌رکه‌کانی زمان له‌ په‌یوه‌ندیادا به‌ کۆمه‌لگاوه، ده‌خرینه‌رو، که ئه‌مانه‌ن:

1. زمان ئامرازه‌کانی ده‌ربیرینی هزر به‌ تاکه‌کان ده‌به‌خشیت، له‌ هه‌مانکادا ئامرازی پارێزگاریکردنی ئه‌و ژبایه‌شه، که کۆمه‌لگا پئیه‌گه‌شتو و پئیده‌گات.
 2. زمان به‌هۆکاریک بۆ فیربونی تاک داده‌نریت، تا رینوینی بکات بۆ ئه‌وه‌ی ره‌فتار و سروشتی له‌ گه‌ل ره‌فتار و عورف و دابونه‌ریته کۆمه‌لایه‌تییه‌کان له‌ ژبانه‌ بگونجینیت.
 3. زمان به‌های کۆمه‌لایه‌تی به‌ مه‌عریفه و بیره مروّیه‌کان ده‌به‌خشیت.
 4. زمان ئه‌و نه‌ریته کۆمه‌لایه‌تیانه ده‌پاریزیت، که نه‌وه له‌ دواي نه‌وه ده‌میننه‌وه. (نهر، ۱۹۸۸، ۶۱-۶۲)
 5. مروّف زمان به‌کار دینیت وه‌کو ئامرازیک بۆ کۆنترۆلکردنی ره‌فتاری خوی و که‌سانی تر، وشه‌کان گرنگی زۆر و ماناداریان هه‌یه له‌ ژبانی مروّفا. (موحسنى، ۲۰۰۲، ل ۱۱۱)
- هه‌وره‌ها (براون و یول) ئه‌رکه‌کانی زمان له‌ دو زاراوه‌ی گشتیدا ده‌خه‌نه‌رو، ۱. ئه‌رکی گواسته‌وه، واته ئه‌و ئه‌رکه‌ی که زمان بۆ ده‌ربیرینی ناوه‌پۆک به‌کار دینیت، بۆ گواسته‌وه‌ی زانیاری بۆ به‌رامبه‌ر، که ده‌بی به‌ پونی په‌یامه‌کانی بگه‌یه‌نیت. ۲. ئه‌رکی هاوکاری و کارلیککردن، که په‌یوه‌سته به‌ ده‌ربیرینی په‌یوه‌ندییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان، واته به‌کاره‌ینانی زمان بۆ دامه‌زراندن و مانه‌وه‌ی په‌یوه‌ندییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان. (Yul, 1983, p1-3)

هه‌رچه‌نده بواری په‌یوه‌ندییه‌کانی که‌سیک فراوان بیټ، فه‌ره‌نگی وشه‌کانی به‌رهو زیادبون ده‌چیت، هه‌روه‌ها ده‌برپینه‌کانی هه‌مه‌جور ده‌بیټ، به‌لام گه‌ره‌اتو په‌یوه‌ندی که‌م بو و گو‌شه‌گیر بو و بازنه‌ی په‌یوه‌ندییه‌کانی سنورداربو، ئه‌و شتانه‌ی وه‌ریده‌گریټ که‌م ده‌بیټ و فه‌ره‌نگی وشه و ده‌برپینه‌کانیشی سنوردار ده‌بیټ. واته‌ تا په‌یوه‌ندییه‌کان به‌هیزترین و گه‌توگوو زیاتر ده‌بیټ، زمانیش به‌هیزتر ده‌بیټ، به‌لام له‌م سه‌رده‌مه‌دا له‌ناو کومه‌لگای کوردیشدا هه‌ست به‌لاوازبونی په‌یوه‌ندییه‌کان و گه‌توگووکان ده‌کریټ، به‌و پینییه‌ی به‌جیه‌انیبون و ته‌کنولوجیا خه‌ریکی لاوازکردنی قسه و گه‌توگوویه و زمانی ته‌کنه‌لوژی جیی ده‌گریته‌وه. ئه‌مه له‌ هه‌مو بازنه‌کانی په‌یوه‌ندییه‌ها هه‌ستی پینده‌کریټ، هه‌ر له‌ خیزانه‌وه که‌ گرنگترین سه‌رچاوه‌ی فیروبونی زمانه، تا ناوه‌ندی گشتی و دامه‌زراوه‌کانی تر. له‌ لایه‌کی تره‌و مالینوفسکی ده‌لیت : ئه‌رکی زمان ته‌نها تیگه‌یشتن و گه‌یاندن نییه، به‌لکو ئه‌رکی زمان به‌ستنه‌وه‌ی زنجیره‌یه‌ک چالاکي پیکه‌راوی مروییه و به‌شیکه له‌ ره‌فتاری. (السعران، ۱۹۵۸، ص ۴)

لی‌روه‌وه ده‌گه‌ینه ئه‌وه‌ی که‌ په‌یوه‌ندی نیوان زمان و کومه‌لگا له‌ گو‌شه‌ی ئه‌رکه‌کانی زمانه‌وه، په‌یوه‌ندییه‌کی ریشه‌ییه، به‌بی زمان مروؤف هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه نه‌یده‌توانی له‌ کومه‌لگادا بژی و په‌یوه‌ندی دروستبکات و نه‌ده‌گونجا له‌گه‌ل که‌سه‌کان و کومه‌لگادا. هه‌روه‌ها هه‌بونی په‌یوه‌ندییه‌کی به‌هیز له‌ نیوان زمان و مروؤف به‌ جوړیک ئه‌گه‌ر زمان نه‌بوايه، قسه‌که‌ر نه‌ده‌بو. مروؤف له‌ ژیر کاریگه‌ریی زمانه له‌ کومه‌لگادا په‌یوه‌ندی دروستده‌کات و ده‌ژی و ده‌گونجیت و پیوستیه‌کانی پرده‌کاته‌وه و داهینان ده‌کات.

۳- زمان و ناسنامه‌ی کلتوری و نه‌ته‌وه‌یی

روانینیک هه‌یه، ده‌لیت زمان نه‌ک هه‌ر ئامرازیکي گه‌یاندن و په‌یوه‌ندییه، به‌لکو ئامرازیکه بو نیشاندانی ناسنامه‌ی نه‌ته‌وه‌یی، هاوپه‌یوه‌ندییه نه‌ته‌وه‌یی و پیگه‌ی کومه‌لایه‌تی تاکه‌کان له‌ ناو کلتوری خو‌یانداندا. که‌واته، زمان جگه له‌ ئه‌رکی په‌یوه‌ندیکردن و ده‌برپینی هزر، ئه‌رکیکی تری گرنگ هه‌یه، ئه‌ویش پیگه‌وه‌لکاندن سیسته‌مه هوشه‌کی و کومه‌لایه‌تی – که‌لتورییه‌کانه. (بیرگر و لوکمان) پینانویه که‌ زمان توانای هه‌یه بواره جوړاو‌جوړه‌کانی نیو واقعیاتی ژیان پیگه‌وه‌ گریب‌دات، له‌ کومه‌لگایه‌کی واتاداردا، کو‌یان ده‌کاته‌وه و ده‌بیته هوی پیگه‌هاتی ناسنامه‌ی نه‌ته‌وه‌یی و وشیاری به‌رامبه‌ر به‌م ناسنامه‌یه. (برگر، ۱۳۷۵، ص ۸)

ئو په‌یوه‌ندییه‌ی که‌ زمان و ناسنامه‌ی پیگه‌وه‌گریده‌دات گرنگه، به‌و پینییه‌ی زمان داده‌نریټ به‌ یه‌که‌م بنه‌مای جیگیر له‌ بنه‌ماکانی ناسنامه‌ی کلتوری و کومه‌لایه‌تی و سیاسی، که‌ ره‌گه‌زیکي ناوه‌ندییه که‌ وا له‌ کومه‌لگایه‌کی دیاریکراو ده‌کات کومه‌لایک تاییه‌تمه‌ندی و جیاکه‌ره‌وه‌ی هه‌بیټ، که‌ جیایده‌کاته‌وه له‌ کومه‌لگاکانی تر، ئه‌مه له‌به‌رئه‌وه‌ی زمان به‌ شیوه‌یه‌کی به‌هیز په‌یوه‌یسته به‌ ناسنامه‌ی مروؤفه‌وه، ئه‌و بنه‌ماییه که‌ پاریزگاری له‌ میژو و که‌له‌پور و کلتور ده‌کات، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا زمان داده‌نریټ به‌ به‌ره‌مه‌ینه‌ری ناسنامه.

لهته‌نیشت بونی ناسنامه‌ی که‌سی، مرۆڤ به هۆی بون له‌ناو کۆمه‌لگه‌دا هه‌لگری ناسنامه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تیشه، که به‌ره‌می لیکتیگه‌یشتن و قه‌بولکردنی که‌سه‌کانه، که وه‌ک ناسنامه‌ی کۆمه‌لایه‌تی پیناسه ده‌کریت. ره‌هه‌ندی سیاسی ئەو ناسنامه‌یه وه‌ک ناسنامه‌ی نه‌ته‌وه‌یی پیناسه ده‌کریت.

له دونه‌ی هه‌وچه‌رخ و له‌م سه‌رده‌می به‌جیهانیبونه‌دا، رۆل و گرنگی زمان بۆ هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک و به‌تایبه‌ت نه‌ته‌وه‌ ژێرده‌سته‌کان، زیاتر له هه‌مو کاته‌کان چالاکتر خۆی ده‌نوینی و پارێزگاری له زمان و کلتور، له‌به‌رامبه‌ر ته‌وژمی زمانه‌ بالاده‌سته‌کان وه‌ک ئه‌رک و ستراتیژیکی نه‌گۆر، له‌لایه‌ن ده‌وله‌ته‌ نه‌ته‌وه‌یه‌یه‌کانه‌وه له رینگای جۆراوجۆره‌وه په‌یره‌وه ده‌کریت. له راسنیدا زمان بۆ هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک وه‌ک به‌ردی بناغه‌ ئه‌ژمار ده‌کریت، سوربون له‌سه‌ر زمان به‌ ئه‌ندازه‌یه‌که که به‌شیک له بیرمه‌ندان پینانویه زمان پیره‌ی سه‌ره‌کی به‌خشینی ناسنامه به‌ کلتوری نه‌ته‌وه‌یه‌یه، ئەمه‌ وای له داگیرکه‌ران کردوه، پیش هه‌مو شتیکی هه‌ولی داگیرکاری له زماندا بکه‌ن و هه‌ولی سه‌رینه‌وه‌ی زمانی نه‌ته‌وه‌ ژێرده‌سته‌کان بده‌ن.

داگیرکه‌ران له‌م پیناوه‌یشدا رینگه له په‌ره‌سه‌ندنێ زمانه‌که‌یان و رۆلی زمان له دابینکردنی پینوستیه‌کانیان ده‌گرن، بۆ ئه‌وه‌ی ئەم پینوستیه‌کانه، به‌ زمانی داگیرکه‌ر دابینکه‌ن. ئەنجامی ئەمه‌ش، هه‌ستکردنه به‌ بیکه‌لکی زمانه‌ بنده‌سته‌که له‌لایه‌ن قسه‌که‌ره په‌سه‌نه‌کانیه‌وه. قسه‌که‌ری ئەم زمانه قه‌تیسکه‌راوه، له‌به‌ر نه‌بونی سه‌رچاوه‌ی پینوست له‌ بواره مه‌عریفیه‌کاندا، توشی نه‌خوینده‌واری ده‌بیته و ناتوانی تیکه‌ل به‌ جیهانی زانیاری و زانستی نوێ بیته. بۆیه هه‌وله‌دات په‌نا بۆ جیگه‌وه‌یه‌کی دیکه به‌ری، که به‌ زۆری زمانی داگیرکه‌ره‌که‌یه. ئەمه‌ تواندنه‌وه‌یه‌کی هه‌ژمونیانه‌یه، ئەم ده‌وله‌تانه په‌یره‌وی ده‌که‌ن. هه‌ر بۆیه، به‌رگریکردن له زمان، که‌لتور و پیره‌ندییه کۆمه‌لایه‌تییه خۆرسک و ژینگه‌یه‌یه‌کان، ده‌بی بکریته بناغه‌ی تیکۆشانی نه‌ته‌وه‌یی نه‌ته‌وه‌یه‌کی وه‌کو کورد. هه‌روه‌ک (فرانز فانون ۱۹۲۵-۱۹۶۱) له به‌شی یه‌که‌می کتیه‌که‌یدا به‌ناوی (پینستی ره‌ش-ده‌مامکی سه‌پی) له وتاری (ره‌ش پینستان و زماندا) هیزی کلتوریانه‌ی زمانی له ده‌قی کۆمه‌لگای داگیرکه‌راودا نیشانداده و لای وایه که ئاخاوتن به‌ زمانی خۆت واتای بون به‌شیه‌یه‌کی ره‌هایه له‌به‌رامبه‌ی ئه‌وانی تر، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه که ده‌سته‌لاتی زمانی داگیرکه‌ران له دورگه‌کانی (ئانتلی) دا خۆی گوزارشته له سه‌رکوتی زمان و کلتوری لۆکال (ولاتی داگیرکه‌راو)، که‌ره‌سته‌یه‌که بۆ زالبون به‌سه‌ر ره‌شپینسته‌کاندا، به‌ رای فانون ئاخاوتن به‌ زمانی داگیرکه‌ر واتای سه‌رینه‌وه‌ی باری ژیار و له گۆرنانی نه‌ریت و میژوه‌که‌یان، رزگاربون له کۆتوبه‌ندی داگیرکه‌ران گریندراوی رزگاربونه له به‌ندی زمان و کلتوری داگیرکه‌ران (Fanon, 1989,p10).

بۆ کورد وه‌ک نه‌ته‌وه‌یه‌کی بیده‌وله‌ت و بیکیان، رۆلی زمان له هه‌ر فاکته‌ریکی تری نه‌ته‌وه‌یی و کلتوری گرنگتره، چونکه یه‌کیکه له توخمه کلتورییه به‌هیز و ریشه‌ داکوته‌کان. به‌گۆیره‌ی قوتابخانه‌ی بلاوبونه‌وه‌ی کلتور، ئەم جۆره توخمه کلتوریانه‌ش هه‌م زۆر بلاوده‌بنه‌وه و هه‌م دره‌نگ له ناوده‌چن، هه‌روه‌ها به‌پیی قوتابخانه‌ی بونیادی ئه‌رکی، گۆران له‌م توخمه کلتورییه ده‌بیته هۆی گۆران له کۆی کلتوری گشتی و توخمه کلتورییه‌کانی تر، ئه‌وه‌ی

تیبینیده کریت، زمانی کوردیش وهک هرتوخمیکی تری کلتوری گۆرانی به سه رداها توه و که وتوته ژیر کاریگه ری دهوروبه ر و دونیای تازه و به جیهانیبون، که ئەمەش بوته هۆی گۆران له رهگهز و توخمه کاتی تری کلتور وهک دابونه ریت و ئەدهب و هونه ر و ... هتد و سه رهنجام ناسنامه ی نه ته وه یی و کلتوری گرتوته وه. له بهر گرنگیینه دانی و فه رامۆشکردنی و، نه بونی پلانی ستراتیژی بو بره ودان به زمانه که و کردنی به زمانی بنه رته ی و قولی پهروه ده رده ی فره می و خویندن و توژیینه وه ی زانستی، لاوازبونی به ئاشکرای ههستییده کریت و، له هه ندیک ئاستدا ئیشی ریشیه یی کراوه له سه ر لاوازکردنی و سرپینه وه ی، به و پنییه ی زمان بنه مایه کی جیگیر و سه ره کیی ناسنامه ی کلتوری و نه ته وه ییه، ههروه ها له به ره وه ی زمان ریشه یه کی کلتوری هه یه، به لاوازکردنی و سرپینه وه ی کاریگه ری گه وره دروستده کات و به گشتی ناسنامه ی نه ته وه یی زور لاواز ده کات. به رونی تیبینی مردنی به شیک له وشه کان ده کریت، به تایبه ت وشه دیرین و په سه ن و لادینییه کان، ئەو وشانه ی له رابردودا له ژیان و پیشه ی پۆژانه ی ژیا نی لادی زور به کاره اتون و به ته واوی کوردی بون، کیشه ی سه ره کی ئەوه یه به شیک زوریان نه گو یزارونه وه بو به کاره یانیان له ژیا نی شاردا و زمانی ته کنه لوژیا و به جیهانیبون جیگای گرتونه وه، ئەمەش تا ئەو ئەندازه یه که به کاره یانی هه ندی وشه زور نامۆ و بیگانه دیته بهرچاو، له کاتیکیا به ته واوی کوردین و پیشتر بو ژیان و کار و پیشه ی پۆژانه به کاره اتون. واته ئەو گۆرانه ی که له زماندا هاتوته کایه وه زیاتر گۆرانیکی ده ره کییه، که متر هه ست به گۆرانی ناوه کی له ناو خودی زمانه که ده کریت، گۆرانی ناوه کی به و مانایه ی زمانه که تازه کرابیته و ده وله مه ندرکرا بیت و زمان خو ی خو ی نو یکر دیته وه، که ئەمه گۆرانیکی داهینه رایانه یه و له ناو خودی زماندا روده دات، به لام کاتی گۆرانه که ده ره کییه، ئەوه یه که له به رهنجامی بالاده ستی زمانی تر و که لینی زمانی و گرنگینه دان به زمانی دایک، په نا بو وشه ی تری ناکوردی بیریت بو مه به ستی ژیا نی پۆژانه. که بیگومان له روانینی مرو فناسیدا که پیوایه هیه چ کلتوریک کلتوری زال و بالاده ست نییه به به راورد به کلتوریک تر و هیه چ زمانیک باشتر نییه له زمانیک تر، ئەوه مان بو رون ده بیته وه که زمان له دایکوبی کومه لگا که ی خو یه تی و پیداو یستیه کانی ئەو کومه لگایه پرده کاته وه، ئەم زمانه به رهنجامی هۆکاره کومه لایه تی و ئیکولوژییه کان له م کومه لگایه دا دروستبوه و گونجاوه بو ی، هیه چ زمانیک ناتوانیت جیگای بگریته وه، چونکه مرو فقه کان تیکه ل و ئاو یزانن له گه ل کلتور و زمانیان، به و پنییه ی به م زمانه بیرده کاته وه و به م زمانه روانینی بو دنیا هه یه و که له پوریکه که ریکه وتتی کومه لایه تی له سه رکراوه. که سه کان له سایه ی زمانی دایکدا بیر ده که نه وه. زمان به ره می گیانی نه ته وه کانه و ناکری ئەندامانی کومه لگا له زمانه که یان جیا بگریته وه.

له لایه کی تره وه جگه له کاریگه ری به به رنامه و ده ستکردی زمانی ولاتانی دهوروبه ر، له ئیستادا زمانی کوردی له ژیر هه ره شه ی به جیهانیبوندا یه، به و پنییه ی زمان پیکهاته یه کی بنه رته ییه بو هه ر گه لیک، به وه ی که داده نریت به که ره سه ته ی بیرکردنه وه و چه مکه کان و ماناکان دیاریده کات، بو یه جیهانگیری ئەمه ره تده کاته وه و زمانی ئینگلیزی که زمانی ته کنه لو جیا و ئینته رنیته زالده کات. ههروه ها جیهانگیری کاریگه ری له سه ر واقیعی زمانه وانی داناوه،

به شیوهیه کی به فراروان له ریگه ی بلاوکردنه وهی یه ک کلتور له یه ک چوارچیوه دا، که وای له دنیا کردوه، بچیته ناو ململانئ و جهنگیکی زمانه وانیه وه، که دروستبو له سهر بنه مای ره تکرده وهی جوړاوجوړی زمانی و بالادهستی یه ک زمانی که ئینگلیزییه. له لایه کیتروهه دروستکردنی چه مکی تازه ی جیهانی و جیله فکردن به چه مکه لوکالییه کان یه کیکه له نیشانه کانی جیهانگیری و له کومه لگای کوردیشدا تیبینی ده کرین. ههروهه داننان به زمانه بیانییه کان که زمانی سهره کین و پیدانی قه باره یه کی فراروان له خویندندا، که ئه مه داده نریت به ههنگاویکی کاریگر بو سپینه وه و کالکردنه وهی ناسنامه ی کلتوری و نه ته وهی.

ههروهه ها گهر ئاماژیه ک بدهین به سهرچاوه کانی وهرگرتن و فیروبونی زمان که بریتین له (خیزان، باخچه ی ساوایان و خویندنگا، زانکو، دامه زراوه کومه لایه تییه کان، که ناله کانی راگه یاندن و سهرچاوه ی تری وه ک ئینته رنیت و کتیب و ... هتد)، له سهر هه رییه کیک له م سهرچاوانه تیبینی زور هه یه، بو نمونه خیزان که به سهرچاوه ی یه که می فیروبونی زمان داده نری، گهر جارن په یوه ندییه کان تیایدا به هیز بوبیت و گفتوگو و قسه کردنی زوری تیدابوبیت، له ئیستادا ئه ندامانی خیزان که مترین کات یه کتر ده بینن، ئه وهندی یه کتریش ده بینن سهرقالی ئامیره ئه لکترونییه کانن، که زمانی ئینگلیزی تیایدا زاله، یان لایه که م قسه کردن و گفتوگو تیایدا بونی که مه و بیده نگیه ک بالی کیشاوه به سهر ماله کاند، ئه مه کاریگری نه ریینی هه یه به سهر فیروبونی زمانی دایک له ریگه ی خیزانه وه. خالیکی تر ئه وه یه که دایک و باوک پوژانه خه ریکی کارن و منداله کانیان له دایه نگه و باخچه ی ساوایان داده نین، به شیکی زوری ئه و دایه نگه و باخچانه که مترین مه رجی زمانیان تیایه و ته نانه ت به شیکیان وه ک تایبه تمه ندییه کی گرنه، ته نانه ت زمانی کوردیان هه ر نییه و به زمانی ئینگلیزی یان زمانی تر ده دوین. ههروهه ها به ده گمه ن که نالیکی کوردی هه یه، بایه خ به پهروه ده ی زمانی کوردی بدات، به لکو راسته وخو یان ناراسته وخو ئاراسته ی کارکردنیان ئاکامه که ی لاوازکردنی زمانی کوردیه (به مه به ست یان بیمه به ست). ههروهه ها دامه زراوه ی زانکو، که مترین ئیشی له سهر ئه وه کردوه که زمانی کوردی که زمانی دایکه بکریت به زمانی زانست و یارمه تی ده وله مه ند کردنی سهرچاوه ی کوردی بدات. ههروهه ها له هه ندیک شوینی گشتی ئه م هه ریمه دا که نوسراوه هه لواسراوه مان و تابلوکانی ناوبازار و ده خوینتیه وه و هه ستاکه ییت له شاریکی کوردیادیت، هه ست به شیواوی و شله ژاویه کی زمانه وانی ده کریت. ئه مانه و زور تیبینیت، که به شیکی زوری په یوه ندیی به گرنینه دانی لایه نی په یوه ندیداره به زمان و هه ستنه کردنه به گرنگی زمانی دایک و په یوه ندی به توخمه کلتورییه کانی تر و کاریگریه کانیان له سهر ژیانی کومه لایه تی بو هه ر کومه لگایه ک. ئه و زمانه ی یه که م زمانه مندال قسه ی پیده کات و فیری ده بیت. ئه م زمانه له کاتی مندالیدا گه شه ده کات و جیاوازه له زمانیک که مندال دواتر فیری ده بی، چونکه مندال به زمانی دایکی، جیهانی ناوه کی و دهوروبه ری خو ی ده ناسی و وینای ده کات و، دواتریش ئه م ویناکردن و پیدانی ناسنامه به شته کان و ژیانی کومه لایه تی و کلتوری، خو ی هه لقولوی ژینگه و کلتوری گشتی کومه لگایه و په یوه سته به کو ی توخمه کلتورییه کانی تر.

۴-دەرئەنجام

1. زمان تاییه ته به مرۆڤ و له بونه وهره کانی تری جیاده کاته وه، له سه ره تایی دروستبونی مرۆڤه وه هه بوه له ساده ترین شیوهیدا ئاماژه و هیمابوه و بهردهوامیش له گهله گه شه کردنی کلتور و شارستانیته پهره یسه ندوه، تا گه یشتوته قوناغی ئەمرۆ. زمان له دایکده بی و دهگۆریت و گه شه دهکات، هاوکات لاوازده بیته و له ناویشده چیته.
2. زمان خاوهنی کۆمه لیک ئه رکه، ئه رکی زمان له هه ر کۆمه لگایه کدا ری به تاک ده دات بو تیرکردنی پیوستییه بنه ره تاییه کانی له ناوکۆمه لگاکه ی، ههروه ها له ریگه ی زمانه وه تاک ده توانیت تهحه کوم به رهفتاری خۆی و رهفتاری ئهوانی تر بکات. زمان ره گه زیکی سه ره کییه که کاردهکات له سه ره پیه وهستی و یه کبونی کۆمه لگا، له ریگای رۆلی وهک ئامرازیکی گه یه نه ر له نیوان ئه ندامانی کۆمه لگایه ک و نه وه یه ک به نه وه یه کی تر. پیکهاته یه کی بنه ره تاییه له گه یاندنی کۆمه لایه تی، کاریگه ری زمان به ئه ندازه یه که، که کۆمه لگا به بی زمان نابیت.
3. زمان بابته ی سه ره کی زانستی زمانه، به لام دیارده یه کی کۆمه لایه تیشه و توخمیکی کلتوریشه، بویه مرۆڤناسی کلتوری به یه کی له بابته کانی توژیینه وه ی خۆی ده زانی. له روانینی مرۆڤناسیدا، زمان توخمیکی بنه ره تایی کلتوره، میکانیزی لیکه یشتنی نیوان مرۆڤه کان و به زیندورگرنتی پیکهاته کانی تری ناو کلتوره، واته زمان وهک توخمیکی کلتوری بلاوده بیته وه، خۆشی ئامرازی سه ره کی بلاوبونه وه یه.
4. له روانینی مرۆڤناسیدا هیچ زمانیک له زمانیکی تر چاکتر و باشتر نییه، ههروه کچۆن هیچ کلتوریک له کلتوریکی تر باشتر نییه، به لکو هه ندیک زمان گرنگی زیاتری پیدراوه و به بهرنامه خزمه تی زیاتری کراوه، وهک گرنگیدان به نوسین بهو زمانه و دهوله مه ندکردنی و، کردنی به زمانی زانست و خویندن، توژیینه وه کردنی و به کارهینانی له بواری جیاجیای وهک زمانی چالاکی راگه یاندن و زمانی خویندن و زمانی بلاوکردنه وه و وهرگیران و...هتد.
5. به رهچاوکردنی کات و شوین، به شیوه ی ریژه یی گۆران له هه ر توخمیکی کلتوری ده بیته هۆی گۆران له کلتوری گشتی و توخمه کلتوریه کانی تر، چونکه له په یوه ندییه کی ئه رکی تهواوکاریدان، له بهرئه وه گۆرانه زمان بوته هۆی گۆران له توخمه کلتوریه کانی تر و له ئاکامدا کاری کردۆته سه ر ناسنامه ی کلتوری و نه ته وه بییش.

۵-پیشیار و راسپارده

1. ئه نجامدانی توژیینه وه ی هه مه لایه ن له سه ر کۆی توخمه کلتوریه کانی کۆمه لگا، بهو پییه ی هه ر یه ک له توخمه کلتوریه کان له سه ر یه کتر و کۆی ژیا نی کۆمه لایه تی کۆمه لگا هه یه.
2. گرنگیدان به توخمه کلتوری زمان و، ئه نجامدانی توژیینه وه ی زانستی و ورد و بهر فراوان و هاوبه ش له روانگی زمانناسی و مرۆڤناسی و کۆمه لناسی، بهو هۆکاره ی که زمانی کوردی له دونیای ئیستاماندا له بهرده م چه ندان گۆرانکاری و ئالنگاری نیوخۆیی و هه ریمی و نیوده وله تیدایه و پیوسته به گرنگی وه ربگیریته و کاریگه ری و گۆرانکاریه کانی بخرینه پو، که کاریگه رییه کانی له سه ر کۆی ژیا نی کلتوری و کۆمه لایه تین.

3. حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستان گرنگی به زمانی دایک بدات، که کۆله‌که‌ی سه‌ره‌کی ناسنامه‌ی کلتوری و نه‌ته‌وه‌ییه و، به‌وردی چاودیری زمانی کوردی له دامه‌زاراوه‌کانی و که‌رتی په‌روه‌ده و خویندن بکات و په‌ره‌په‌یبدات.

Language as an Element of Culture An Anthropological Perspective

Darezh Wrya Mohammed

[277]

Sociology Department, College of Humanities, University of Sulaimani, Sulaimani-Kurdistan Region, Iraq.

Abstract

With the creation of human, language has emerged in order to communicate and meet their needs, although it has enhanced gradually in different stages until it reaches this level we have had now, so it can be said that language is one of the characteristics that distinguishes human beings from other creatures, this is mean that language is one of the basic human needs for social life and daily work.

In the anthropology filed, language occupies a wide space, since it is the study of human as an intelligent and cultured creature. Moreover, language is one of the basic cultural elements and at the same time the transmitter and disseminator of culture. It is also a means of communication and a builder of relationships, which is important in the field, since the social structure of societies is made based on relationships.

Language is of fundamental importance in human life. Although the characteristic of linguistics is that it studies language and analyses it at a deep linguistic level, it also becomes the field of anthropological research as a cultural element. Hence, the subject of the research is how anthropology views the cultural element of language. How does it fit into anthropology in relation to culture and as a cultural genre? The aim of this study is to theoretically show the relationship between anthropology and language in general, to point out the structure and function of language as an important cultural element, and to show the situation of Kurdish language in relation to cultural identity.

Language and culture are in a dialectical relationship. Language is part of culture and at the same time the transmitter and protector of culture, since culture is the complex in whole that is received by individuals as member of society, language becomes important, since language is the main means of acceptance. The importance of language in identifying culture. It has been said that the language of a nation or society is the key to identifying their culture, it is also strongly linked to cultural and national identity and is considered a fundamental basis of identity. As a result, language has changed more under the influence of external factors, which has had a relative impact on all other cultural elements and social life.

Keywords: Anthropology, Language, Culture, Identity.

سه‌رچاوه‌کان

به‌شیرییه، حسه‌ین (۲۰۰۷) تیۆری کلتوری، و: مه‌نسور ته‌یفوری، چاپخانه‌ی بینایی، سلیمانی.

تیلیون، مسته‌فا (۲۰۱۶) ده‌روازه‌یه‌کی گشتی له‌بارهی ئەتترۆپۆلۆژیاوه، و: نادیه وه‌لی جه‌بار، نوسینگه‌ی ته‌فسیر بۆ بلاوکردنه‌وه، هه‌ولتیر.

- دیورانت، ویل (۲۰۰۷) میژوی شارستانیته، و: ئازاد بهرزنجی، دهزگای چاپ و پهخشی سهردهم، سلیمانی. رهسول، پیبین و دیار عهزیز (۲۰۰۴) ئەنتروپۆلۆژیا، دهزگای چاپ و پهخشی ریبین، ههولیر.
- شوانی، رهفیق (۲۰۱۰) زمان دیاردهیهکی کومه لایه تییه، گوڤاری کومه لئاسی، ژ. (۵، ۶)، کومه لهی کومه لئاسانی کوردستان، ههولیر.
- شوانی، محهمه د (۲۰۱۷) بنچینه کانی ئەنتروپۆلۆژیای گشتی (بهرگی یه کهم)، بلاوکرادهی کومه لهی کومه لئاسان و دهرونناسانی کوردستان، ههولیر.
- فهرج، شاخه وان جهلال (۲۰۱۳) تابو وهک نمونه یه کی په یوه ندیی نیوان زمان و کلتور، به ریوه به ریتی چاپ و بلاوکرده وهی سلیمانی.
- که مرئ، بیرناند و ئەوانی تر (۲۰۰۷)، زمان، و: کامیل محمد قه رده اغیی، به ریوه به رایه تی خانه ی وەرگیران، ههولیر.
- موحسنی، مه نوچیه ر (۲۰۰۲) دهروازه کانی کومه لئاسی، و: ریبوار سیوه یلی و ئەوانیتر، دهزگای توژیینه وه و بلاوکرده وهی موکریانی، ههولیر.
- هینله، پۆل (۲۰۰۶) زمان-هزرو کولتور، و: رهحیم سورخی، دهزگای توژیینه وه و بلاوکرده وهی موکریانی.
- وسوقی، مه نسور و عه لی ئەکه به ر نیک (۲۰۱۳) بنه ماکانی کومه لئاسی، و: سیروان محمد حاجی، خانه ی موکریانی بو چاپ و بلاوکرده وه، ههولیر.
- بعلبکی، رمزی (۱۹۸۱) الکتابه العربیة والسامیة، دارالعلم الملايين، بیروت.
- خرما، نایف (۱۹۷۸) أضواء علی دراسات اللغویة المعاصرة، عالم المعرفة، الکویت.
- السعران، محمود (۱۹۵۸) اللغة والمجتمع رأی ومنهج، المطبعة الاهلیة، بنغازی.
- سلیم، شاکر مصطفی (۱۹۷۵) المدخل الی الانثروبولوجیا، مطبعة عانی، بغداد.
- کوش، دنیس (۲۰۰۷) مفهوم الثقافة فی العلوم الاجتماعیة، ت: منیر السعیدانی، المنظمة العربیة للترجمة، بیروت.
- لوسرکل، جان جاک (۲۰۰۵) عنف اللغة، ت: محمد بدوی، المنظمة العربیة للترجمة، بیروت.
- معان، مها محمد فوزی (۲۰۱۱) الانثروبولوجیا اللغوی، دارالمعرفة الجامعیة، الاسکندریة.
- نهر، هادی (۱۹۸۹) علم اللغة الاجتماعی عند العرب، دار الغضون، بیروت.
- نجلز، فردریک، (؟) اصل العائلة والملکیة الخاصة، ت: احمد عز العرب،
- هیجمان، روی.سی (۱۹۸۹) اللغة والحیة والطبیعة البشریة، ت: داود حلمی احمد سعید، الکویت.
- وصفی، عاطف (۱۹۷۱) الانثروبولوجیا الثقافیة، بیروت.

یوسف، جمعه سید، (۱۹۹۰) سیکولوجیة اللغة والمرض العقلی، سلسلة عالم المعرفة، الكويت.

- روح الامینی ، محمود(۱۳۷۲) میانی انسان شناسی، تهران، عطار.
- روح الامینی، محمود(۱۳۸۱) زمینه فرهنگ شناسی، انتشارات عطار، تهران.
- برگر، پیتر و توماس لوکمان(۱۳۷۵) ساخت اجتماعی واقعی، ت: فریبرز مجیدی، انتشارات علمی – فرهنگی، تهران.
- بیس، دانیل و فرد پلاگ (۱۳۷۵) انسانشناسی فرهنگی، ت: محسن ثلاثی، انتشارات علمی و فرهنگی، تهران.
- ریویر، کلود (۱۳۷۹) در امدی بر انسان شناسی، ت: ناصر فکوهی، نشر نی.
- فکوهی، ناصر (۱۳۸۵)، پاره‌های انسانشناسی، نشر نی، تهران.
- مهند، محمد راسخ (۱۳۹۳) درآمدی بر زبانشناسی شناختی. سمت، تهران.

32. Yul , and Brown.(1983) Discourse Analysis, Cambridge university press.

33. Chomsky, Noam,(1986) Knowledge of Language: Its Nature, Origin and Use. New York.

34. Fanon, Frantz, Black Skin-White Masks, (1989) Grover press, New York.

35. Strauss, Claude Levi,(1979) structural anthropology, Alein Lane, London.

36. Ronald, Wardhaugh and Janet m.fuller , Ronald(2006) ,An Introduction to Sociolinguistics, Blackwell,Uk.

[289]

^۱ بونیادی وهزیفی (پیکهاتی ئه‌رکی) یه‌کیکه له تیور و قوتابخانه‌کان له ناو زانستی کومه‌ناسی و مروفناسی، هه‌روه‌ها وهک میتودی توپژینه‌وه‌ش به‌کار دیت که مه‌به‌ست لیبی ئاماژهدانه به پیکهاته و و ئه‌رکی هه‌ر توخمیکی کلتوری له چوارچیوهی گشتی کلتوردا، بۆ ده‌رخستنی ئه‌رک و فرمانی ته‌واوکاری توخمه کلتورییه‌کان و په‌یوه‌ندی نیوانیان وهک به‌ش له ناو گشتدا، ئه‌کریت ئه‌م گشته کلتور یان بونیادی کومه‌لایه‌یی کومه‌لگا بیت.

^۱ میتودی میژوی یه‌کیکه له میتوده‌کان، که بۆ توپژینه‌وه‌ی مروفناسیش به‌کار دیت، ئاماژهدانه به میژوی سه‌ره‌لدان و دروستبونی توخمه کلتورییه‌کان و ژبانی کومه‌لایه‌تی، له‌ریگه‌ی سه‌رچاوه‌ی نوسرا و گپ‌رانه‌وه‌ی میژوی و به‌لگه‌نامه‌کان و بیره‌وه‌ری و ...هتد.

[281]

